

ΛΟΥΚΟΥΜΙ

Θεατρικός μονόλογος

Ένας ηθοποιός γύρω στα τριάντα που θα μπορούσε να φορά λευκά ρούχα, ή, εναλλακτικά, να φορά λευκό παντελόνι και ναυτική μαρινιέρα, μπαίνει στην αίθουσα με τα «κορνούτα» (τους φούρνους του λιθάνθρακα) και κρατά καρτ-ποστάλ της Σύρου, καθώς και ένα κουτί λουκούμια.

Ανοίγει το κουτί και προσφέρει στο κοινό. Δείχνει και τις καρτ-ποστάλ. Με νοήματα, ή με πολύ σιγανή φωνή, ρωτά τον κόσμο στον οποίο προσφέρει τα λουκούμια αν του αρέσει η Σύρος.

Λέει για παράδειγμα: «Έχετε πάει ποτέ στη Σύρο;» «Σας αρέσει;», «Δεν είναι πολύ όμορφη;» Αυτές τις ερωτήσεις τις λέει ψιθυριστά. Κυρίως τον ακούμε να ρωτά με δυνατή φωνή, γλυκύτητα και ευγένεια:

Λουκουμάκι;

Λουκουμάκι για εσάς;

Είναι αληθινό συριανό! Από το νησί μου!

Και καθώς συνεχίζει να μοιράζει τα λουκούμια τείνοντας το κουτί στον κόσμο, ξεκινά την αφήγησή του.

... Ήταν, λέει, ένας σουλτάνος και διέταξε τον βεζίρη του να πάει ένα λουκούμι σε έναν μαχαραγιά...

Αυτός, ο σουλτάνος, συνδεόταν, λέει, με τον μαχαραγιά με σχέση βαθύτατης αλληλοεκτίμησης, η οποία διατηρείτο δυνατή και θερμή, εξ αποστάσεως και κατά φαντασίαν, καθότι ο μαχαραγιάς ζούσε στις μακρινές Ινδίες.

Περίπου, λέει, σαράντα καμήλες και άλλους τόσους οπλίτες θα χρειαζόταν για να μεταφερθεί με ασφάλεια το λουκούμι από την Προύσσα, στα όρη του Παντζάμπ.